

Legea 205/2004 privind protecția animalelor - Republicată

Data act: 26-mai-2004

Emitent: Parlamentul

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta lege reglementează măsurile necesare pentru asigurarea condițiilor de viață și bunăstare ale animalelor cu sau fără deținător.

(2) Gestionarea populației canine fără stăpân de pe teritoriul României se reglementează prin lege specială.

Art. 2

În sensul prezentei legi, prin deținător de animale se înțelege proprietarul, persoana care deține cu orice titlu valabil, precum și orice persoană fizică sau juridică în îngrijirea căreia se află animalul.

Art. 3

Deținătorii de animale au obligația de a asigura aplicarea normelor sanitare veterinare și de zooigienă privind adăpostirea, hrănirea, îngrijirea, reproducția, exploatarea, protecția și bunăstarea animalelor.

Art. 4

Deținătorii de animale au obligația de a avea un comportament lipsit de brutalitate față de acestea, de a asigura condițiile elementare necesare scopului pentru care sunt crescute, de a nu le abandona și/sau izgoni.

Art. 5

(1) Deținătorii de animale au obligația de a asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, sex, vârstă și categorie de producție, următoarele:

- a) un adăpost corespunzător;
- b) hrană și apă suficiente;
- c) posibilitatea de mișcare suficientă;
- d) îngrijire și atenție;
- e) asistență medicală.

(2) Deținătorilor de animale le este interzis să aplice rele tratamente și cruzimi.

Art. 6

(1) În sensul prezentei legi, prin rău tratament se înțelege comportamentul brutal, abuzul în utilizarea animalelor, supunerea animalelor la eforturi inutile, precum și neasigurarea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) În sensul prezentei legi, prin cruzime față de animale se înțelege:

- a) omorârea animalelor, cu intenție;
- b) practicarea tirului pe animale domestice sau captive;
- c) organizarea de lupte între animale sau cu animale;
- d) folosirea de animale vii pentru dresajul animalelor sau pentru a le controla agresivitatea;

- e) folosirea de animale pentru expoziții, spectacole, publicitate, realizare de filme și în scopuri asemănătoare, dacă aceste activități le provoacă suferințe fizice și psihice, afecțiuni sau răniri;
- f) abandonarea și/sau alungarea unui animal a cărui existență depinde de îngrijirea omului;
- g) administrarea de substanțe destinate stimulării capacităților fizice ale animalelor în timpul competițiilor sportive, sub forma dopajului;
- h) maltratarea și schingiuirea animalelor;
- i) intervențiile chirurgicale destinate modificării aspectului unui animal sau altor scopuri necurative, cum ar fi codomia, cuparea urechilor, secționarea corzilor vocale, ablația ghearelor, coltilotul ciocului și dinților;
- j) provocarea de suferințe fizice și psihice prin orice mijloace;
- k) despărțirea puilor de mamă până la vârsta de minimum opt săptămâni de viață;
- l) capturarea animalelor prin alte metode decât cele prevăzute de lege;
- m) folosirea armelor cu tranchilizant în alte situații decât pentru imobilizarea animalelor.
- n) zoofilia.

Art. 7

Abandonul constă în lăsarea unui animal aflat în proprietatea și îngrijirea omului, pe domeniul public, fără hrană, adăpost și tratament medical.

Art. 8

Animalele folosite în scopuri experimentale sunt supuse unor reguli de protecție specifice, fără a li se provoca suferințe inutile.

Art. 9

(1) Este interzisă eutanasierea câinilor, a pisicilor și a altor animale realizată cu nerespectarea procedurii prevăzute de lege.

(2) Prin excepție, animalele cu boli incurabile constatate în condițiile legii de medicul veterinar vor fi eutanasiate de îndată.

Art. 10

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor^{**}) reprezintă autoritatea națională în domeniul protecției animalelor.

^{**}) Conform art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se înființează prin reorganizarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor, a Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, precum și a unor servicii care funcționează în structura aceluiași minister.

(2) Condițiile de deținere, adăpostire și întreținere a animalelor se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

CAPITOLUL II: Condiții privind deținerea animalelor

Art. 11

(1) Deținătorii de animale pot deține animale sălbatice, potrivit legii, numai dacă sunt autorizați de direcția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București.

(2) Condițiile privind deținerea animalelor sălbatice se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Deținătorii de animale pot deține animale sălbatice pe o perioadă determinată de timp, în vederea îngrijirii și recuperării fizice, pentru animalele aflate în impas de supraviețuire, cu acordul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 12

(1) Deținătorii de animale au obligația de a îngriji și trata în mod corespunzător un animal bolnav sau rănit.

(2) Autoritatea sanitară veterinară poate dispune tăierea sau uciderea, după caz, a unui animal bolnav ori rănit, pentru a-l scuti de suferințe fizice și psihice inutile, în condiții stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

Art. 13

Deținătorii de animale care selecționează un animal pentru reproducție au obligația de a respecta caracteristicile anatomice, fiziologice și comportamentale ale speciei și rasei respective, astfel încât să nu fie compromise performanțele, sănătatea și bunăstarea descendenților.

Art. 14

Persoana care contribuie la dresarea unui animal are obligația de a folosi mijloace de dresaj care să nu provoace traume psihice sau fizice, precum și de a folosi metode care să nu prejudicieze sănătatea ori bunăstarea animalului.

CAPITOLUL III: Condiții privind comerțul cu animale, transportul animalelor, precum și folosirea acestora în scop publicitar, în spectacole, expoziții, competiții și manifestări similare

Art. 15

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, din considerente privind protecția animalelor sau conservarea speciilor de animale existente pe teritoriul țării, poate impune anumite condiții, precum și limita sau interzice importul, exportul, tranzitul și comerțul cu animale, ținând cont de reglementările comunitare.

Art. 16

(1) Transportatorii au obligația de a transporta animalele în condiții corespunzătoare, în funcție de specie, stare fiziologică, sex, vârstă, categorie de producție, pentru a evita rănirea ori epuizarea fizică și/sau psihică a acestora.

(2) Condițiile privind transportul animalelor se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 17

(1) Animalele pot fi folosite în scop publicitar, în spectacole, expoziții, competiții sau alte manifestări similare numai dacă:

a) organizatorul asigură condițiile prevăzute la art. 5;

b) sănătatea și bunăstarea animalelor nu sunt puse în pericol.

(2) Se interzice folosirea animalelor aparținând subîncregăturii vertebrate indiferent de gradul de îmblânzire, născute în captivitate sau capturate din natură, în spectacole de circ, circuri ambulante, caravane și trupe de artiști ambulanti, precum și în orice alte tipuri de spectacole similare.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) caii, câinii, unele specii de pasări exotice granivore și animalele folosite în delfinari, acvarii. Caii, câinii și animalele de rentă pot participa la concursuri, târguri, competiții și expoziții de profil organizate și autorizate conform legii.

Art. 18

(1) În cursul competițiilor sau cu alte ocazii este interzis să se administreze animalelor substanțe ori să fie supuse unor procedee pentru creșterea sau diminuarea nivelului natural al performanțelor.

(2) Comisia de organizare a competițiilor și/sau de arbitraj va cuprinde obligatoriu și un reprezentant al organizațiilor de protecție a animalelor.

CAPITOLUL IV: Intervenții chirurgicale

Art. 19

(1) Animalele sunt supuse intervențiilor chirurgicale numai în cazurile motivate.

(2) Intervențiile chirurgicale se efectuează sub anestezie locală sau, după caz, generală, numai de către medici veterinari.

(3) Intervențiile chirurgicale se efectuează în spații autorizate, cu excepția situațiilor în care intervenția se impune la fața locului.

(4) Manoperele medicale care pot provoca suferință animalului trebuie efectuate de către medicul veterinar.

Art. 20

Prin excepție de la dispozițiile art. 19 alin. (2), în cazul animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, intervențiile chirurgicale ori alte tratamente pot fi efectuate și de alte persoane care au calificarea necesară.

CAPITOLUL V: Sacrificarea și uciderea animalelor

Art. 21

Animalele nu vor fi supuse unor suferințe inutile în cazul sacrificării sau uciderii.

Art. 22

Sacrificarea și uciderea animalelor se vor efectua cu respectarea prevederilor legale specifice în vigoare.

Art. 23

Prevederile art. 22 nu se aplică animalelor care, din cauza unor accidente sau boli, trebuie sacrificate ori ucise imediat.

CAPITOLUL VI: Folosirea animalelor în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale

Art. 24

Animalele pot fi folosite pentru cercetare științifică, diagnosticarea de boli, producerea unor medicamente sau produse biologice, atunci când obiectivul activității nu poate fi atins prin alte metode ce nu implică folosirea animalelor.

CAPITOLUL VI¹: Măsuri pentru protecția temporară a animalelor aflate într-o situație de pericol

Art. 24¹

(1) Polițiștii din cadrul Poliției Române care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că un animal se află într-o situație de pericol emit, de îndată, ordin de plasare a animalului în adăpost pentru o perioadă de 45 de zile sau încredințarea lui unei asociații sau fundații de protecția animalelor care are contract de prestări de servicii medicale veterinare cu un cabinet veterinar înregistrat conform legii.

(2) În sensul alin. (1), prin animal aflat într-o situație de pericol se înțelege animalul aflat în oricare dintre următoarele situații:

- a) animal care a fost rănit, schingiuit sau supus zoofiliei;
- b) animal care a fost implicat în lupte între animale sau cu animale;
- c) animal domestic sau animal sălbatic captiv asupra căruia a fost practicat tirul;
- d) animal folosit pentru dresajul altor animale sau pentru a controla agresivitatea altor animale;
- e) animal domestic expus forțat la temperaturi foarte ridicate ori foarte scăzute;
- f) animal din speciile ecvidee, bovine, ovine și caprine aflat, fără supraveghere, pe căile de circulație publică.
- g) animal care nu beneficiază de hrană și apă în cantități suficiente, de un adăpost corespunzător sau de tratamente medicale.

(3) Polițiștii constată existența situației de pericol pe baza evaluării situației de fapt și a stării fizice a animalului care rezultă, după caz, din:

- a) constatarea directă și consemnarea celor constatate întrun înscris ori înregistrarea celor constatate cu mijloace tehnice;

- b) declarațiile persoanelor implicate în activitățile desfășurate cu privire la situațiile de pericol prevăzute la alin. (2) sau ale persoanelor care au asistat la activitățile respective sau au cunoștință despre desfășurarea acestora;
- c) înregistrări video sau audio ori fotografii, indiferent de proveniența acestora;
- d) înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau publicărilor în mediul electronic și/sau de telefonie mobilă;
- e) fișa de observație clinică întocmită de un medic veterinar.

(4) Polițiștii nu emit ordin de plasare a animalului în adăpost atunci când constată că situația de pericol nu a fost generată de către deținătorul animalului, iar acesta declară în scris că va asigura respectarea dispozițiilor art. 5.

Art. 24²

(1) Ordinul de plasare a animalului în adăpost cuprinde în mod obligatoriu mențiuni cu privire la:

- a) data, ora și locul unde este emis;
- b) numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite;
- c) date care să asigure identificarea deținătorului animalului, dacă acesta este cunoscut;
- d) date care să asigure identificarea animalului pentru care se dispune plasarea în adăpost;
- e) descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea măsurii și indicarea surselor de informare pe baza cărora a fost evaluată situația de fapt și starea fizică a animalului;
- f) temeiul de drept pentru emiterea acestuia;
- g) data la care încetează aplicarea măsurii de plasare în adăpost a animalului;
- h) dreptul de a contesta ordinul de plasare a animalului în adăpost, termenul de exercitare a acestui drept și instanța la care se poate depune contestația.

(2) Ordinul de plasare a animalului în adăpost se semnează în mod obligatoriu de către polițistul care îl emite și se comunică entității responsabile cu prestarea serviciului de adăpostire a animalelor, precum și deținătorului animalului, dacă acesta este cunoscut.

(3) Ordinul de plasare a animalului în adăpost poate fi contestat de deținătorul animalului în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24³

(1) Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au obligația de a asigura cu caracter continuu și permanent servicii publice de adăpostire a animalelor ce fac obiect al ordinului de plasare în adăpost.

(2) Serviciile publice prevăzute la alin. (1) se asigură prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

- a) organizarea și funcționarea unor adăposturi proprii, înregistrate sanitar-veterinar în condiții stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

b) încheierea unor contracte cu grădini zoologice, acvarii publice și centre de reabilitare și/sau îngrijire pentru animalele din fauna sălbatică, inclusiv cele deținute de organizații neguvernamentale de protecție a animalelor;

c) încheierea unor contracte cu adăposturi pentru câini fără stăpân sau a altor adăposturi pentru animale domestice, inclusiv cele deținute de organizații neguvernamentale de protecție a animalelor.

(3) Serviciile publice prevăzute la alin. (1) constau în capturarea/preluarea/ridicarea, asistența veterinară de urgență, inclusiv intervenția chirurgicală, transportul, cazarea, hrănirea, deparazitarea, vaccinarea și controlul bolilor animalelor, conform legislației sanitar-veterinare.

(4) În scopul cunoașterii modalităților de asigurare a serviciilor publice prevăzute la alin. (1), consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au obligația de a pune la dispoziție, pe site-ul propriu, informații privind datele de contact ale entităților care asigură serviciile respective și ale locațiilor în care se desfășoară aceste activități.

(5) După evaluarea stării de sănătate, animalele cazate în adăposturile prevăzute la alin. (2) lit. a) pot fi date în custodie temporară unor organizații neguvernamentale de protecție a animalelor, la cererea acestora, dacă fac dovada îndeplinirii condițiilor de adăpostire și îngrijire. Animalele date în custodie temporară se restituie adăpostului, la cererea acestuia.

Art. 24⁴

(1) Ordinul de plasare a animalului în adăpost se pune în executare de îndată de către personalul care asigură prestarea serviciilor publice prevăzute la art. 24³ alin. (1), în prezența polițistului care l-a emis.

(2) Polițistul consemnează într-un proces-verbal modalitatea de punere în executare a ordinului de plasare a animalului în adăpost, menționând în mod obligatoriu date privind adăpostul în care urmează a fi plasat animalul și mijlocul de transport utilizat.

(3) În situația infracțiunilor prevăzute la art. 25, dacă polițistul pătrunde, în condițiile art. 52 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, într-o locuință sau într-un spațiu delimitat ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără consimțământul acesteia sau al reprezentatului legal, în procesul-verbal întocmit cu această ocazie se înscriu și mențiunile obligatorii prevăzute la alin. (2).

(4) În scopul preluării în custodie temporară sau restituirii către deținător, în condițiile prezentei legi, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au obligația de a pune la dispoziție, pe site-ul propriu, informațiile privind animalele care fac obiect al ordinelor de plasare în adăpost, în termen de maximum 10 zile de la emiterea acestora.

Art. 24⁵

(1) Deținătorul poate solicita entității care asigură prestarea serviciului public de adăpostire a animalelor restituirea animalului plasat în adăpost, în termen de maximum 30 de zile de la data la care încetează aplicarea măsurii de plasare în adăpost. Prin excepție, deținătorii

animalelor plasate în adăpost potrivit art. 24¹ alin. (2) lit. f) pot solicita restituirea acestora și în perioada de aplicare a măsurii de plasare în adăpost.

(2) În situația restituirii, deținătorul are obligația de a plăti către consiliul județean sau către Consiliul General al Municipiului București cheltuielile cu asistența veterinară de urgență, inclusiv intervenția chirurgicală, hrănirea, cazarea, deparazitarea, vaccinarea și controlul bolilor animalelor efectuate cu animalul plasat în adăpost.

(3) Animalul plasat în adăpost nu se restituie deținătorului dacă animalul face obiectul unei măsuri asigurătorii sau de confiscare în cadrul procesului penal ori al unei măsuri de confiscare în materie contravențională.

(4) În sensul alin. (1), aplicarea măsurii de plasare în adăpost încetează la data expirării perioadei de 45 de zile prevăzute la art. 24¹ alin. (1) sau, în interiorul acestei perioade, la data pronunțării de către instanța de contencios administrativ a soluției de suspendare sau de anulare a ordinului de plasare a animalului în adăpost.

(5) Animalul plasat în adăpost se consideră abandonat dacă deținătorul nu solicită restituirea acestuia în termenul prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL VII: Sancțiuni

Art. 25

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă:

a) intervențiile chirurgicale destinate modificării aspectului unui animal sau altor scopuri necurative, cum ar fi codotomia, cuparea urechilor, secționarea corzilor vocale, ablația ghearelor, coltilotul ciocului și dinților;

b) despărțirea puilor de mamă până la vârsta de minimum opt săptămâni de viață în vederea comercializării, exceptând îndepărtarea puilor de mamă înainte de perioada minimă specifică speciei pentru înțarcare;

c) folosirea de animale vii pentru dresajul animalelor sau pentru a le controla agresivitatea, dacă le creează suferință.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă:

a) folosirea animalelor sălbatice aparținând subîncregăturii vertebrate, indiferent de gradul de îmblânzire, născute în captivitate sau capturate din natură, în spectacole de circ, circuri ambulante, caravane și trupe de artiști ambulante, precum și în orice alte tipuri de spectacole similare;

b) folosirea armelor cu tranchilizant asupra animalelor în alte situații decât pentru imobilizarea acestora;

c) practicarea tirului pe animale domestice sau pe animale sălbatice captive;

d) rănirea cu intenție a animalelor.

(3) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani:

a) uciderea animalelor, cu intenție, fără drept;

b) schingiuirea animalelor;

c) organizarea de lupte între animale sau cu animale;

d) zoofilia.

(4) În cazul condamnării pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța poate dispune ca pedeapsă complementară interdicția de a deține animale pentru o perioadă de la un an la 5 ani.

Art. 25¹

Nu constituie infracțiune:

a) fapta persoanei de rănire sau ucidere a unui animal ca reacție la atacul acestuia;

b) sterilizarea animalelor.

Art. 26

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1);

b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) lit. e)-g);

c) nerespectarea dispozițiilor art. 14;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 30 alin. (3).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 3.000 de lei la 12.000 de lei.

Art. 27

În cazul săvârșirii de două ori a faptelor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) și b) de către proprietarul animalelor, pe lângă sancțiunile aplicate, se aplică și măsura confiscării animalelor. După caz, toate animalele vor fi cazate în adăposturi care funcționează pe lângă consiliile locale, în vederea adopției sau a valorificării, în condițiile legii.

Art. 28

[textul din Art. 28 din capitolul VII a fost abrogat la 19-mai-2022 de Art. 1, punctul 10. din Legea 138/2022]

Art. 29

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 se fac de persoane împuternicite, potrivit atribuțiilor de serviciu, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 26, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) Contravențiilor prevăzute la art. 26 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII: Dispoziții finale

Art. 30

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Ministerul Afacerilor Interne, prin organele abilitate, în colaborare cu reprezentanții organizațiilor de protecție a animalelor, monitorizează aplicarea prezentei legi.

(2) Pentru îndeplinirea prevederilor prezentei legi, persoanele împuternicite, potrivit atribuțiilor de serviciu, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al Ministerului Afacerilor Interne au acces în clădiri, adăposturi și alte locuri unde sunt ținute animalele, precum și dreptul de a solicita orice informație și documente necesare controlului și de a preleva probe pentru cercetări și analize de laborator.

(3) În situația în care locul unde sunt ținute animalele se află la domiciliul sau reședința deținătorilor de animale, accesul persoanelor prevăzute la alin. (2) în acest spațiu se face cu acordul deținătorului. În lipsa acordului, deținătorul de animale are obligația de a face dovada respectării dispozițiilor art. 5.

Art. 31

Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă în termen de 60 de zile, prin ordin comun al ministrului internelor și reformei administrative și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor^{*}), cu consultarea reprezentanților organizațiilor de protecție a animalelor.

Art. 32

Ordinele prevăzute la art. 10 alin. (2), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (2) și art. 16 alin. (2) se emit în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 33

(1) Radiodifuziunea și Televiziunea Română promovează programe de protecție a animalelor.

(2) Ministerul Educației Naționale, în cadrul orelor de educație civică, va promova acțiuni de protecție a animalelor.

Art. 34

Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I^{**}).

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 320 din data de 30 aprilie 2014